

[Kristine Høltberg.]

til de grundtvigske traditioner, nu synes at fornægte dem, om ikke i ord, så dog i gerning.

Jeg kan ikke gøre andet end stærkt at opfordre ministeren til at lade sin eftergivenhed over for de mest reaktionære kræfter her i landet afløse af en konstruktiv vilje til at kæmpe imod dem. Der må være grænser for, hvem man samarbejder med, men især grænser for, hvad man samarbejder om.

Jeg vil ganske klart og entydigt sige, at det eneste realistiske forslag af dem, jeg har hørt om i dag, er det, som af ministeren er blevet betegnet som forslag nr. 5, altså forslaget om at lade Roskilde universitetscenter få den nødvendige fred til at arbejde videre og udvikle sig. Jeg beklager, at det er under det eksterne rektorats vilkår, men vi må bøje os; sådan har flertallet nu været. Men det er helt meningsløst og helt uværdigt og helt rystende for samfundets øvrige funktioner, hvis vi skal til at styre uddannelsessektoren gennem fuldstændig uoverlagte dagsordensforslag som dem, der er fremsat fra venstres og de konservatives og fremskridtspartiets side.

Chr. Christensen (KrF):

Roskilde universitetscenter blev jo, som det er sagt før, planlagt som en aflastning for Københavns universitet. Var denne målsætning blevet fastholdt, er det muligt, at opbygningen og udviklingen af dette nye universitet kunne have fået et roligt og positivt forløb. Men så blev centertanken realiseret og et af de største uddannelseseksperimenter herhjemme sat i gang. Mange havde sikkert håbet, at der herigennem var givet dansk ungdom en helt enestående chance for under medbestemmelse og frie studieformer at træde helt nye veje i uddannelsesforløbet. De færreste havde vel tænkt sig, at man i stedet her havde lagt kimen til ustandselig uro inden for uddannelsesområdet og skabt baggrunden for utallige debatter såvel ude omkring i landet som i dette hus, debatter, som næsten alle er mundet ud i dette, at nu får de en chance til derude på RUC, men det er altså også den sidste, og hvis ikke man benytter den, så må det være slut.

Vi er mange, der med beklagelse har måttet konstatere, at progressive kræfter på RUC gang på gang har misbrugt de givne

chancer. Ved politisering af undervisningen og på grund af manglende vilje til at søge en faglig målrettet undervisning gennemført har disse kræfter fremmet en negativ og destruktiv udvikling på RUC med det resultat, at de studerendes muligheder for at modtage en alsidig, seriøs, faglig undervisning på et antageligt niveau er blevet reduceret til det uansvarlige.

Dette er dybt beklageligt, ikke mindst fordi der også på RUC findes mange studerende, der både har ønske om og godt støttet af mange lærere forsøger at føre deres studium igennem til et godt resultat. Hvad kunne der ikke være opnået på og med RUC, hvis disse positive kræfter kunne have ledet udviklingen på centeret? Kristeligt folkeparti gav sin tilslutning til, at RUC blev givet en chance for at rette forholdene op ved, at centeret for en tid siden blev sat under administration og et eksternt rektorat blev udnævnt for et tidsrum af 3 år. Vi stod også bag de økonomiske udgifter i forbindelse hermed. Men vor tilslutning var givet under de klare forudsætninger, at undervisningen på centeret kunne gennemføres i ro og under den nødvendige tryghed, og at undervisningen blev sikret det nødvendige faglige indhold og omfang samt endelig, at eksaminationen måtte gennemføres under iagttagelse af de af ministeriet opstillede eksamenskrav.

Den sidste tids fortsatte uro på RUC, de godt 200 studerendes nægtelse af at gå op til eksamen på ministeriets betingelser samt den deraf følgende uro om undervisningen og de argumenter, der er ført frem som forsvaret for eksamensnægtelsen, tyder imidlertid ikke på, at det er lykkedes de positive kræfter at vende udviklingen på RUC. Vi beklager at måtte meddele, at vi derfor ikke tror, at RUC er i stand til at sikre de studerende, der fremover tilmelder sig den uddannelse, de kommer for at få, at de kan klare det. På den baggrund må det være uansvarligt at optage nye elever på RUC efter sommerferien.

Når udviklingen på RUC er løbet løbsk, som jeg mener tilfældet er, hænger det uden tvivl sammen med, at mange studerende har følt sig fristet til at sætte politisk, marxistisk målsætning for deres arbejde på centeret foran den rent faglige. Denne opfattelse blev understreget for en tid tilbage, da tidli-